



■ Comunicat de premsa ■

## El Servei Meteorològic de Catalunya constata un augment de la temperatura mitjana de l'aire de 0,17 – 0,23 °C/dècada des de 1950

El Servei Meteorològic de Catalunya presenta la segona edició de l'informe BAIC que avalua l'evolució recent del clima de Catalunya mitjançant l'estudi d'un conjunt d'indicadors climàtics.

Enguany l'informe, a part d'actualitzar els resultats per a l'any 2008, inclou una anàlisi de la tendència de la temperatura de l'aire des de 1950 a tretze sèries climàtiques de Catalunya.

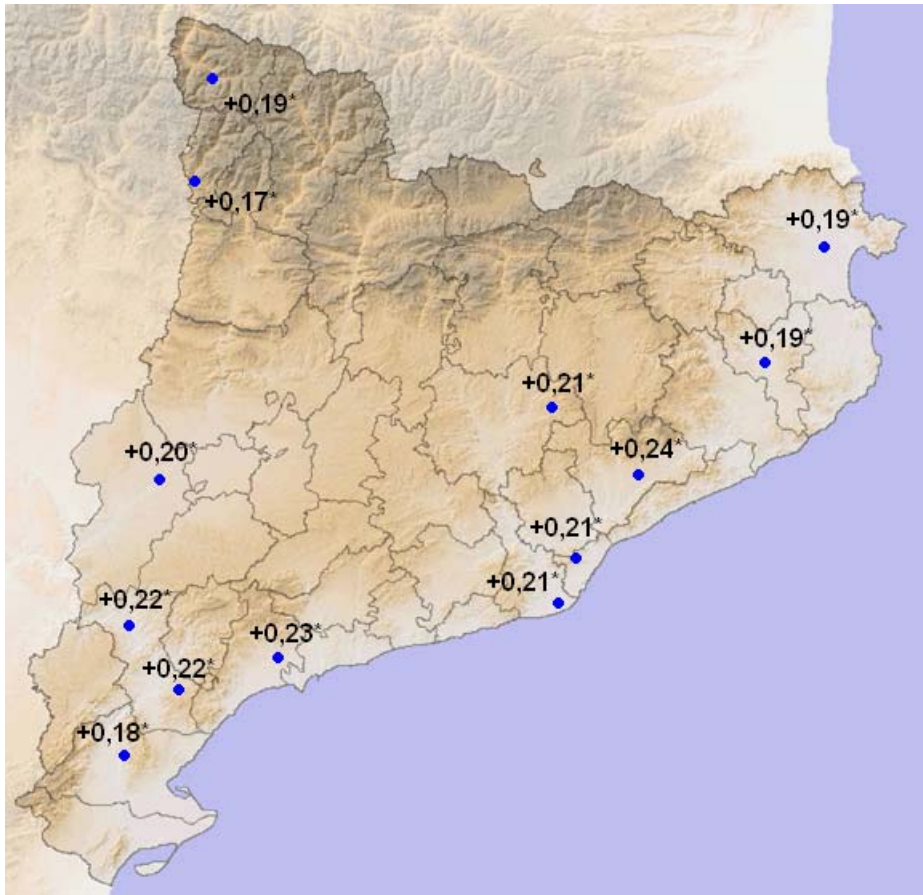
A partir de l'estudi de les sèries climàtiques dels observatoris de l'Ebre i Fabra, l'any 2008 es pot qualificar de lleugerament càlid. Contràriament, pel que fa a la precipitació acumulada, l'any ha estat plujós a l'Ebre i normal a Fabra.

El Servei Meteorològic de Catalunya (SMC) presenta la segona edició del Butlletí anual d'indicadors climàtics (BAIC), un informe que pretén fer un seguiment anual de les tendències climàtiques al nostre país.

Com a novetat respecte del butlletí anterior, enguany s'ha fet un esforç, juntament amb altres centres de recerca de Catalunya, Andorra i França, per recuperar i homogeneïtzar tretze sèries de temperatura de l'aire de Catalunya, que cobreixen el període 1950-2008. Igualment, també s'han utilitzat les sèries de temperatura de l'aire i de precipitació de l'Observatori de l'Ebre (el Baix Ebre), amb dades des de 1905, i de l'Observatori Fabra (el Barcelonès), amb dades des de 1913, i la sèrie de temperatura de l'aigua del mar a l'Estartit (el Baix Empordà), amb dades contínues des de 1974.

Les conclusions del *Butlletí anual d'indicadors climàtics - any 2008* indiquen que la temperatura mitjana del conjunt de Catalunya s'ha incrementat a un ritme d'aproximadament 0,17 – 0,23 °C/dècada, des de 1950 fins a l'actualitat, i que l'augment és estadísticament significatiu (figura 1). La mitjana de la temperatura màxima ha augmentat a un ritme molt més accelerat que no pas ho ha fet la temperatura mínima, en una relació d'aproximadament el doble: 0,25 °C/dècada i 0,15 °C/dècada, respectivament. Estacionalment, l'estiu ha estat el moment de l'any en què s'ha produït un augment tèrmic més accelerat (superior a 0,30 °C/dècada), mentre que la tardor no mostra una tendència significativa.

**Figura 1. Tendència de la temperatura mitjana anual, en el període 1950-2008, expressada com a increment de la temperatura per dècada.**  
L'asterisc al costat del valor numèric indica que l'increment és estadísticament significatiu, amb un nivell de significació del 95% ( $p < 0,05$ ).



Pel que fa a la tendència de la temperatura des de començaments del segle XX, tant a l'Observatori de l'Ebre com a l'Observatori Fabra la temperatura mitjana de l'aire s'ha incrementat a un ritme aproximat de 0,15 °C/dècada en el darrer segle. L'any 2008 s'ha mostrat com un any lleugerament càlid, amb una anomalia de la temperatura mitjana de l'aire respecte del període de referència 1961-1990 de 0,5 °C a l'Observatori de l'Ebre i 0,9 °C a l'Observatori Fabra. En relació amb la precipitació acumulada, l'any 2008 ha estat plujós a l'Ebre amb un 12% més de precipitació que la mitjana climàtica 1961-1990, mentre que a Fabra la precipitació ha estat lleugerament inferior a la mitjana en un percentatge del 6%, amb la qual cosa l'any ha estat pluviomètricament normal.

Quant als índexs climàtics que s'han definit en el BAIC per a aquests dos observatoris, es confirmen les tendències detectades en l'edició anterior:

- Augment en el nombre de dies d'estiu (aquells en què la temperatura màxima supera els 25 °C).



- Augment en el nombre de nits tropicals (nombre de dies en què la temperatura mínima supera els 20 °C).
- Augment de l'amplitud tèrmica mitjana anual (mitjana de les diferències entre la temperatura màxima i la mínima diàries).
- Disminució del percentatge de nits fredes (percentatge de dies en què la temperatura mínima és inferior al percentil 10; el període de referència és 1961-1990).
- Finalment, la tendència positiva en l'Índex Simple d'Intensitat Diària (precipitació total anual dividida pel nombre de dies amb precipitació igual o superior a 1 mm) indicaria que la precipitació anual cau repartida en menys dies, i augmenta així la seva intensitat.

Pel que fa a la temperatura de l'aigua del mar a l'Estartit, és apreciable un augment a totes les fondàries des de 1974, amb 0,36 °C/dècada d'augment en la superfície. L'any 2008, l'anomalia de la temperatura de l'aigua del mar ha estat lleugerament positiva en els nivells més superficials, mentre que en els més profunds la mitjana ha estat molt propera a la climàtica.

El Servei Meteorològic de Catalunya continua treballant per ampliar el Butlletí anual d'indicadors climàtics amb un major nombre de sèries climàtiques, i per incloure-hi altres variables que puguin oferir una cobertura temporal i espacial més àmplia.

Per accedir a l'informe complet, podeu accedir al web del Servei Meteorològic de Catalunya (<http://www.meteo.cat>).

**30 de març de 2009**